

## U PŘÍLEŽITOSTI 20. VÝROČÍ ZALOŽENÍ KOREJSKÉ STRANY PRÁCE

**Projev na slavnostním shromáždění u příležitosti 20. výročí založení Korejské strany práce**  
10. října 1965

Soudruzi!

Dnes vzpomínáme 20. výročí založení Korejské strany práce, vedoucí síly našeho lidu, štábu naší revoluce.

U příležitosti tohoto historického data vřele blahopřeji jménem ústředního výboru naší strany všem členům naší strany a všemu našemu lidu, který vedl strastiplný a úporný boj za revoluci, vysoko třímaje prapor strany.

Vyjadřuji též naši vřelou solidaritu našim soudruhům v jižní Koreji, vlasteneckým demokratickým osobnostem, mládeži a studentům a všemu jihokorejskému lidu, který statečně bojuje za svobodu, osvobození a sjednocení vlasti, nenechávaje se zlomit fašistickými represemi a terorem nepřítele.

Zároveň posílám vroucí pozdrav šesti stům tisíc našich spoluobčanů v Japonsku a všem ostatním našim krajanům v zahraničí, kteří v daleké cizině již dlouho bojují za sjednocení a nezávislost vlasti a za svá národní práva.

Jménem Korejské strany práce dále vyjadřuji naši hlubokou úctu komunistickým a dělnickým stranám a všem pokrokovým lidem, kteří poskytovali internacionální pomoc velké revoluční věci našeho lidu.

Ve jménu nezávislosti naší vlasti a svobody našeho lidu, ve jménu veliké věci komunismu položili mnozí revoluční bojovníci své životy. Vzdávám největší čest našim soudruhům, členům

strany i demokratickým osobnostem a všem vlastencům mimo řady naší strany, kteří straně, vlasti a lidu obětovali svou ušlechtilou krev a životy. Jejich zásluhy zůstanou na věky zlatým písmem zapsány v dějinách revolučního boje naší strany a našeho lidu.

Soudruzi! V dějinách politické strany dvacet let není dlouhá doba. Avšak v tomto období vykonala naše strana mnoho práce pro svobodu a štěstí dělnické třídy a pracujícího lidu, pro rozkvět naší vlasti a národa. V čele lidu naše strana vydobyla národní nezávislost a provedla demokratickou revoluci, uskutečnila velkou socialistickou revoluci, jež skoncovala s veškerým vykořisťováním a útlakem, a vykonala velkou budovatelskou práci, která dala novou tvář naší zemi. Strana dovedla náš lid k vítězství v obtížném boji proti ozbrojenému útoku amerických imperialistů a jejich přísluhovačů a slavně uhájila vlast a revoluci. Svým správným marxisticko-leninským vedením, bezmeznou věrností lidu a nekompromisním bojem proti nepříteli si naše strana získala jednomyslnou podporu a důvěru našeho lidu.

Od založení naší strany uplynulo sice jen dvacet let, ale z hlediska celkových dějin komunistického hnutí v Koreji naše strana rozhodně není stranou mladou. Kdybychom počítali třeba od roku 1925, kdy v naší zemi byla ustavena první komunistická strana, má komunistické hnutí v Koreji za sebou již čtyřicetiletou historii. Přes čtyřicet let jsme bojovali ve jménu komunistického hnutí, nemálo krve jsme prolili v revolučním boji proti japonským a americkým imperialistům a reakčním silám uvnitř země a prošli jsme trnitou a obtížnou cestou, na níž jsme nejednou klesli, abychom se znovu a znovu vzchopili. Bojovali jsme nejen proti silám imperialistických agresorů a proti domácí reakci, ale vedli jsme i dlouhodobý ostrý boj proti nejružnějším druhům oportunismu, který se vyskytoval v řadách komunistického hnutí.

Korejská strana práce vyrostla a upevnila se v ohni tohoto boje a skrze tento boj se stala zocelenou marxisticko-leninskou stranou, jež vykonala veliké dílo a nahromadila mnoho zkušeností. Naše strana je stmelena jednotnou myšlenkou a jednotnou vůlí, udržuje pokrevní svazek s lidovými masami, je revoluční a bojovnou marxisticko-leninskou stranou, která neustále kráčí

vpřed a neustále bojuje, odmítajíc konzervativismus a stagnaci. To svědčí o tom, že naše strana dokáže kráčet vpřed i tou nejběsilejší bouří, že dokáže moudře a s jistotou řídit korejskou revoluci.

## 1.

Soudruzi!

Korejští komunisté a dělnická třída musili projít dlouhou cestu, plnou zkoušek a úskalí, než dospěli k založení své vlastní, skutečné marxisticko-leninské strany.

Komunistické hnutí v naší vlasti vzniklo v době, kdy korejský lid rozvíjel urputný národně osvobozenecský boj proti Japoncům, a zejména v souvislosti s tím, jak korejská dělnická třída postupně vstupovala na scénu boje.

Důležitým mezníkem pro šíření marxismu-leninismu v naší zemi se stala Velká říjnová socialistická revoluce v Rusku. Náš lid, jenž po dlouhou dobu bojoval proti feudálnímu útisku a okupaci japonských imperialistů, byl vítězstvím Říjnové revoluce nesmírně podněten a inspirován a teprve tehdy našel správnou cestu svého boje.

Již od r. 1918 začali naši přední vlastenci u nás šířit marxismus-leninismus a usilovali o nový rozvoj národně osvobozenecského boje korejského lidu pod praporem marxismu-leninismu. Avšak tehdy se nepodařilo dosáhnout většího rozšíření marxismu-leninismu, jelikož japonští imperialisté podnikali silné represe, k čemuž přistupovala ještě i okolnost, že naše dělnická třída byla nesmírně mladá. Proto osvobozenecský boj našeho lidu nepřekročil meze buržoazně nacionalistického hnutí.

Všenárodní povstání 1. března 1919, jež vypuklo pod vlivem Říjnové revoluce, na jedné straně demonstrovalo vlastenecké bojové odhodlání a revoluční nadšení korejského lidu a zasadilo japonským imperialistickým okupantům velkou ránu, ale na druhé straně všestranně odhalilo omezenost a slabiny buržoazního nacionalismu. Porážka povstání z 1. března se pro

korejské revolucionáře a vlastence stala závažným poučením. A tak se po hnutí 1. března osvobozenecský boj korejského lidu postupně začal rozvíjet za vedení dělnické třídy a pod praporem marxismu-leninismu.

Od počátku dvacátých let tohoto století vstoupila do arény bojů aktivně dělnická třída, jejíž řady mezitím vzrostly. V řadě krajů v naší zemi byly založeny a zahájily činnost marxisticko-leninské kroužky a vliv marxisticko-leninských myšlenek se rychle rozšířil v masách. Vzniklo množství organizací dělníků, rolníků a mládeže a rozvinuly se masové akce a z nich především stávkové akce dělnictva.

V tomto procesu, kdy se šířil marxismus-leninismus a vzrůstalo dělnické hnutí, byla r. 1925 založena Komunistická strana Koreje.

Založení komunistické strany podnítilo rozvoj dělnického, rolnického a národně osvobozenecského hnutí. Pod vedením komunistů nabyly ještě většího rozsahu masové akce dělníků a rolníků proti japonským imperialistům, proti statkářům a kapitalistům, z nichž si zaslouží zaznamenat především demonstrace z 10. června.

Tehdy se působnost komunistů rozvíjela za obtížných podmínek, kdy japonští imperialisté vyvíjeli kruté represálie a sama strana trpěla vážnými nedostatky. V řídicím orgánu strany zaujali místa skoro sami maloburžoazní kariéristé, kteří neměli dobré znalosti marxismu-leninismu a ani pevnost třídního stanoviska, a stranické organizace nedokázaly zapustit hluboké kořeny v širokých masách a především v dělnické třídě. Vlivem urputných skupinových svárů mezi frakcionáři strana navíc nedokázala zajistit jednotu svých řad. Komunistická strana tak podlehla represáliím japonských imperialistů a rozbíječství frakcionářů a po třech letech od svého založení přestala existovat jakožto organizovaná síla.

V dvacátých letech se tedy komunistické hnutí v naší zemi rozvíjelo, potýkajíc se s nezdary a překážkami a projevujíc četné vady a nedostatky. To svědčilo o tom, že komunistické hnutí v Koreji bylo tehdy v kolébce a že subjektivní a objektivní podmínky pro toto hnutí tehdy ještě nedozrály.

Avšak boje v tomto období vedly k rozšíření marxismu-leninismu, položily základy ke komunistickému hnutí v naší zemi a zůstavily vážná ponaučení pro další vývoj. I po rozpuštění strany komunisté pokračovali v boji.

Od třicátých let až do osvobození naší vlasti pokračovalo komunistické hnutí v Koreji v ilegálním boji, přičemž jeho hlavní rozvoj probíhal v souvislosti s protijaponským ozbrojeným bojem.

Koncem dvacátých let a na počátku třicátých let dosáhly represálie japonských imperialistů bezpříkladné krutosti a byly potlačeny jakékoli možnosti legálního boje. Zároveň dále zesílily násilné akce dělníků a rolníků na protest proti násilným represáliím japonských imperialistů. Všeobecná stávka přístavních dělníků ve Wonsanu, stávka horníků v uhelném dole v Sinhyngu a dělníků v pchjongjangské gumárně, akce rolníků na statku Puri v Rjongčchonu nebo v Tančchonu a Jonghyngu a studentský incident v Kwangdžu jsou typickými příklady masových násilných akcí, jež tehdy vypukaly po všech koutech naší země.

Za vzniklé situace se stalo rozvinutí a zevšeobecnění násilných forem akcí mas a přechod k organizovanému ozbrojenému boji nezbytným požadavkem rozvoje osvobozenického boje korejského lidu a korejští komunisté tomuto požadavku dostáli.

Naši revoluční dělníci a rolníci, vedení komunisty, zorganizovali a rozvinuli protijaponský ozbrojený boj a pozdvihli národně osvobozenický boj korejského lidu na nový stupeň. Protijaponský partyzánský boj jakožto vysoká forma boje, stavící proti ozbrojené síle kontrarevoluce ozbrojenou sílu revoluce, zasazoval japonským imperialistickým agresorům soustavně těžké rány a byl mocnou podporou a povzbuzením pro všechny ostatní formy masových akcí. Revoluční vliv protijaponského ozbrojeného boje zasáhl v širokém měřítku všechny vrstvy lidu, což vedlo k dalšímu posílení a rozvoji celkového protijaponského osvobozenického boje našeho lidu.

I za represí japonských imperialistů pokračovali komunisté na různých místech naší vlasti v ilegálním boji, neustále se rozvíjelo hnutí revolučních dělnických a rolnických svazů a nepřetržitě vypukaly dělnické stávky a na venkově konflikty

pachtýřů. Násilná vystoupení mas proti japonským imperialistům nabyla ještě většího rozsahu.

V důsledku všech těchto bojů, jejichž ústředním článkem byl protijaponský ozbrojený boj, stanula korejská dělnická třída pevně v čele národně osvobozenického hnutí, pod vedením dělnické třídy se upevnil a rozvinul svazek mezi dělnictvem a rolnictvem a na tomto základě se ještě širší rozvinulo hnutí za jednotnou protijaponskou národní frontu. Zároveň zesílila internacionální solidarita s naším národně osvobozenickým hnutím. Korejští komunisté a protijaponská revoluční armáda těsně spolupracovali s čínským lidem a po dlouhou dobu s ním vedli společný boj proti nepříteli a bojovali proti japonským imperialistům i společně se sovětským lidem.

Po dobu patnácti let naše revoluční armáda, vedená komunisty, pokračovala v krvavých bojích, aby se nakonec spolu se sovětskou armádou zúčastnila boje za porážku japonského imperialismu a dosáhla historického vítězství, jež znamenalo osvobození vlasti.

Protijaponský ozbrojený boj překonal podstatné slabiny, jimiž komunistické hnutí v Koreji trpělo v prvním období své existence, a položil organizační a ideové základy pro založení marxistickoleninské strany. Tento boj vytvořil nejslavnější revoluční tradici našeho lidu.

Za krutých zkoušek partyzánských bojů nám vyrostli opravdoví komunističtí revolucionáři a vznikla neochvějná jednota revolučních řad. V období protijaponského ozbrojeného boje došlo poprvé ke spojení marxismu-leninismu s realitou naší vlasti a ke spojení komunistického hnutí s revolučním bojem našeho lidu za národní a sociální osvobození. Tak se utvořilo řídicí jádro komunistického hnutí v Koreji, vznikla organizační páteř pro založení strany a vykristalizovala marxistickoleninská strategie a taktika naší revoluce. Komunisté navázali těsné spojení s masami a svým bezmezně obětavým bojem za zájmy lidových mas si získali jejich hlubokou důvěru.

V průběhu dlouhodobého protijaponského národně osvobozenického boje tak vyrostlo a upevnilo se korejské komunistické hnutí, takže ve čtyřicátých letech mohlo kolem jádra komunistů,

zocelených v revolučním boji, zorganizovat slavnou marxisticko-leninskou stranu.

Díky epochálnímu rozvoji korejského komunistického hnutí v době protijaponského ozbrojeného boje bylo po osvobození možno i za složité situace založit naši stranu na pevných základech a strana od prvního dne své existence dokázala správně vést revoluční boj korejského lidu. Skvělé revoluční tradice a bojové zkušenosti, získané v protijaponském ozbrojeném boji, jsou nevýslovně cenným pokladem, který naše strana a lid v zájmu vítězství korejské revoluce musí všestranně si osvojovat a rozvíjet.

## 2.

Soudruzi!

Po osvobození 15. srpna na cestě korejské revoluce vyvstaly nové vážné překážky.

Američtí imperialisté okupovali jižní Koreu, kam se soustředili reakcionáři, žijící doma i za hranicemi, a někdejší přísluhovači japonských imperialistů vstoupili do služeb amerických imperialistů, aby se postavili do cesty korejskému lidu. Narazili jsme na agresivní politiku amerického imperialismu, který se stavěl nejen proti korejské revoluci a proti budování sjednoceného nezávislého státu korejského lidu, ale snažil se rozšířit svou moc i do severní Koreje. Tak se stalo, že korejské komunistické hnutí a veškerý revoluční boj korejského lidu se dostal do situace, kdy se chtěl nechtěl musil po jistou dobu rozvíjet v podmínkách rozdělení na jih a sever, v rozdílných podmínkách a rozdílnými formami.

Za vzniklé situace vyvstal před severokorejskými komunisty úkol, aby urychleně uspořádali své řady, semkli kolem sebe široké lidové masy a důsledně provedli demokratickou revoluci proti zbylým silám imperialismu a proti silám feudálním a aby bojovali za vybudování sjednoceného demokratického nezávislého státu. Tváří v tvář agresivní politice amerických imperialistů bylo možno

úspěšně razit cestu k sjednocení vlasti a k vítězství revoluce v celonárodním měřítku jen tak, že v osvobozené již severní Koreji bude aktivně prosazována revoluce a bude tam vybudována spolehlivá revoluční základna.

Vycházejíce z toho jsme se my, komunisté, v první řadě chopili práce spojené se založením vlastní marxisticko-leninské strany. Stranu jsme opět založili, přidržujíce se přísně marxisticko-leninských zásad o výstavbě strany, přičemž jsme spojili komunistické skupiny, jež dosud působily v různých krajích, kolem jádra tvořeného komunisty, zocelenými v revolučním boji. Korejští komunisté, kteří po dlouhou dobu neměli svoji jednotnou stranu a bojovali rozptýleni v různých revolučních organizacích, vytvořili dne 10. října 1945 v Pchjongjangu konečně Ústřední organizační výbor Komunistické strany severní Koreje a veřejně vyhlásili založení naší strany.

Naše strana se zrodila ve složité a zmatené situaci, která tu byla bezprostředně po osvobození, v boji proti podvrtným manévřům třídních nepřátel a proti frakcionářství, lokálpatriotismu a všem ostatním projevům oportunismu. Vycházejíce z organizační a ideové přípravy pro založení strany, kterou jsme vykonali za protijaponského ozbrojeného boje, a opírajíce se o zvýšené revoluční nadšení a aktivní podporu naší dělnické třídy a pracujícího lidu, překonali jsme všechny potíže a překážky a úspěšně jsme se zhostili velkého úkolu založení marxisticko-leninské strany.

To bylo cenným plodem dlouhodobého boje a usilování korejských komunistů o založení revoluční strany dělnické třídy a historickým mezníkem ve vývoji komunistického hnutí v naší vlasti a ve vývoji korejské revoluce vůbec. Korejská dělnická třída a pracující lid získal od té chvíle pro svůj boj mocný předvoj a marxisticko-leninský štáb a pod vedením strany začal vítězně razit vpřed cestu revoluce.

Ihned po svém založení zahájila naše strana boj za provedení protiimperialistické a protifeudální demokratické revoluce a za vytvoření demokratické základny v severní polovině naší vlasti.

Strana především vyřešila ústřední otázku revoluce, otázku moci, tím, že vytvořila s některými stranami, skupinami a s různými vrstvami a se všemi demokratickými silami jednotnou frontu, zorganizovala a zmobilizovala široké lidové masy a důsledně rozdrtila starý vládnoucí aparát japonských imperialistů a vytvořila mocenské orgány nového typu. Mocenské orgány, které jsme vytvořili, se jakožto opravdová lidová moc, založená na svazku dělníků a rolníků za vedení dělnické třídy a reprezentující zájmy všech vrstev lidu, staly mohutnou zbraní revoluce a výstavby.

Díky vedení strany naše lidová moc za podpory a účasti širokých lidových mas úspěšně provedla pozemkovou reformu, znárodnění průmyslu a další demokratické reformy. Na základě provedených demokratických reforem rychle postupovala vpřed hospodářská a kulturní výstavba a stabilizoval se i život lidu. Zároveň založila naše strana na obranu vymožeností revoluce lidové ozbrojené síly, jejichž páteří se staly revoluční kádry, vychované a zocelené v průběhu dlouhodobého protijaponského ozbrojeného boje.

Tak byla v severní polovině naší země za pouhý jeden až dva roky dovršena protiimperialistická a protifeudální demokratická revoluce a severní polovina země se začala vyvíjet cestou spolehlivé základny korejské revoluce. To bylo první vítězství, jehož náš lid pod vedením strany dosáhl v budování nového života.

Rozhodující zárukou vítězství v revolučním boji i v budo-  
vatelské práci je výstavba revolučních sil, tj. posilování strany, jež je štábem revoluce, a sjednocování širokých mas kolem strany. Při budování revolučních sil se naše strana neochvějně řídila směrnicí, aby skrze praktický boj za zájmy revoluce a výstavby organizačně a ideově stranu upevňovala a zvyšováním uvědomění mas je přitahovala na stranu revoluce; aby kolem jádra komunistů, zocelených v průběhu dlouhého revolučního boje, vychovávala ze všech členů strany revolucionáře a aby kolem tohoto jádra, tvořeného členy strany, vyzbrojovala všechny lid v revolučním duchu.

Příčinou toho, že jsme v krátké době po osvobození úspěšně vytvořili lidovou státní moc a dovršili demokratickou revoluci, bylo to, že jsme v souladu s takovýmito směrnicemi strany získali široké masy, sjednotili všechny vlastenecké demokratické síly a mobilizovali je pro splnění revolučních úkolů. Na druhé straně skrze boj za vytvoření lidové státní moci a za provedení demokratických reforem nabývala naše strana na síle, rostla důvěra mas ve stranu a široké masy se kolem strany semkly.

Epochální událostí v rozšiřování a upevňování našich revolučních sil se stalo sloučení naší strany s Novou demokratickou stranou a její vývoj jako jednotné politické strany pracujících mas, Korejské strany práce. V důsledku sloučení se naše strana stala masovou politickou stranou, sdružující ve svých řadách nejen uvědomělé příslušníky dělnické třídy, ale i pracujícího rolnictva a pracující inteligence.

Sloučení Komunistické a Nové demokratické strany vedlo ke zvýšení stranických sil a umožnilo další rozšíření řad revolucionářů, způsobilo, že strana hlouběji zapustila kořeny v širokých masách. Odstranilo též nebezpečí rozkolu revolučních sil pracujícího lidu, k němuž by mohlo dojít v důsledku existence dvou politických stran pracujících, posílilo svazek dělníků, rolníků a pracující inteligence za vedení dělnické třídy a konečně přivodilo další upevnění jednotné fronty demokratických sil ze všech vrstev.

Soudruzi! Demokratické přeměny, k nimž došlo během krátkého období po osvobození v severní polovině naší země, znamenaly politické, hospodářské a vojenské posílení naší revoluční základny, což se stalo zárukou toho, že náš lid mohl dosáhnout vítězství ve Vlastenecké osvobozené válce.

Válka, která nám byla vnucena americkými imperialisty a jejich přísluhovači, se stala krajně vážnou zkouškou naší strany a lidu. Pod vedením strany náš lid tuto zkoušku čestně zdolal. V obtížné válce proti silnému nepříteli naše strana vzala na svá bedra osud naší vlasti a mobilizovala a organizovala lid k posvátnému boji za rozdrčení nepřitele. Na výzvu strany náš lid statečně bojoval za vítězství ve válce bez ohledu na oběti. Korejský lid a korejská lidová armáda v součinnosti s čínskými lidovými

dobrovolníky a za jednomyslné podpory lidu všech socialistických zemí rozvinula hrdinský boj, odrazila ozbrojený útok nepřitele a ubránila nezávislost naší vlasti a vymoženosti revoluce.

Vítězství našeho lidu v korejské válce bylo vítězstvím revolučního lidu nad reakčními silami imperialismu, bylo vítězstvím revoluční armády nad agresivními ozbrojenými silami imperialistů. Ukázalo, že lid, který pod vedením marxisticko-leninské strany povstal, aby pevně uchopil svůj osud do vlastních rukou a bojoval za svobodu, nezávislost a pokrok, nemůže být poražen žádnými agresivními silami imperialismu. Odhalilo též slabost a prohnitost amerického imperialismu a ukázalo, že pro utlačované národy světa americký imperialismus rozhodně není neporazitelným nepřítelem a že v boji s ním lze zvítězit.

V korejské válce po první v dějinách USA utrpěli američtí imperialisté tvrdou vojenskou porážku, což znamenalo počátek úpadku amerického imperialismu. Američtí imperialisté, kteří nedokázali zahojit velké rány, které utrpěli v této válce, dostávají od revolučního lidu světa nepřetržitě nové a nové rány a dnes zabředávají do ještě hlubší bažiny své záhuby.

Naše strana a lid se válkou dále pevně semkli a nabyli pevnou víru ve vítězství své spravedlivé věci.

Naše strana se stala marxisticko-leninskou stranou, která nejen řídila revoluci a výstavbu, ale byla prověřena i zkouškou kruté války a nahromadila bohaté zkušenosti. Zocelili se kádroví pracovníci i členové strany, zocelili se dělníci, rolníci, příslušníci inteligence a všechen lid, strana a lid se ještě úžeji semkli. Naše lidová armáda vyrostla v mohutnou revoluční armádu.

Spolu se starými revolučními kádry, zakalenými dlouhým revolučním bojem, nám v plamenech války vyrostly statisíce nových revolucionářů a naše revoluční řady se značně rozrostly a zmohutněly. Náš lid si hluboce uvědomil svou vlastní obrovskou sílu a tím nabyl pevné důvěry, že bude-li se v neochvějně jednotě probíjet vpřed cestou, kterou mu ukazuje strana, pak dokáže zvítězit, i kdyby se mu v cestu stavěly sebevětší překážky.

### 3.

Soudruzi!

Chtějí-li země, které se vymanily z područí imperialismu a kolonialismu, dosáhnout opravdové svobody, nezávislosti a pokroku, pak se nutně musí dát cestou socialistického vývoje. Kapitalismus má svou dobu již za sebou. Kapitalistická cesta je cestou vykořisťování a útlaku, zotročení a úpadku. Jen socialismus zajišťuje všemu lidu svobodu a štěstí, jen socialismus zajišťuje zemi úplnou nezávislost a rozkvět tím, že likviduje třídní vykořisťování a národnostní útlak.

Náš lid kráčet pod vedením Korejské strany práce vpřed cestou socialismu. Na základě dovršení demokratické revoluce jsme v severní polovině naší vlasti postupně začali provádět úkoly přechodného období na cestě k socialismu již před válkou.

V poválečném období se socialistická revoluce a budování socialismu stalo vyzrálým požadavkem společenského a hospodářského vývoje v severní polovině naší země. Bylo toho naléhavě třeba i pro další politické a hospodářské posílení naší revoluční základny a pro uspišení vítězství revoluce v celokorejském měřítku.

Vzhledem k tomu naše strana po uzavření příměří soustředila v první řadě své síly na obnovu národního hospodářství zničeného válkou a na stabilizování a zvýšení narušené životní úrovně lidu a přitom energicky uskutečňovala socialistickou revoluci.

Strana vytyčila linii rozvíjení lehkého průmyslu a zemědělství současně se zajištěním přednostního růstu těžkého průmyslu, aby tak při rozhodném posilování hospodářské základny státu dokázala během krátké doby stabilizovat životní úroveň lidu. Strana též vytyčila směrnici, aby zároveň s budovatelskou prací na poválečné obnově byla aktivně prosazována socialistická přeměna výrobních vztahů, čímž otevřela širokou cestu k rychlé obnově a dalšímu rozvoji výrobních sil.

Naše strana důsledně uplatnila správnou linii a směrnice a vítězně splnila velmi náročné úkoly období poválečné obnovy díky tomu, že v maximální míře zmobilizovala revoluční nadšení a tvůrčí síly našeho lidu, zoceleného ve válce, a všechny zdroje

ve státě a že efektivně využila pomoci bratrských zemí. Předválečná úroveň výroby v průmyslu a zemědělství byla nejen dosažena, ale byla o mnoho převýšena a rovněž v oblasti socialistických přeměn došlo k obrovskému pokroku.

Na základě úspěchů, dosažených v období poválečné obnovy hospodářství, vytyčila naše strana linii dalšího uspišení socialistické revoluce a budování socialismu a vyzvala všechny pracující k boji za její důsledné provedení. Tato linie strany reagovala na touhu našeho lidu po rychlém postupu vpřed a setkala se u něho s jednomyslnou podporou a souhlasem.

Tak se stalo, že u příležitosti historického prosincového zasedání ústředního výboru strany v r. 1956 jsme se stali svědky do té doby nevídaného vzestupu politického a pracovního nadšení našich pracujících, kdy došlo k mohutnému rozmachu socialistického budování a ke vzniku velkého hnutí čchollima. V ovzduší tohoto revolučního rozmachu bylo již v r. 1958 dokončeno združstevnění zemědělství a socialistická přeměna soukromého obchodu a průmyslu a ve městech i na vesnici úplně zavládly socialistické výrobní vztahy. Ve všech odvětvích národního hospodářství jsme byli neustále svědky novátorských činů a budování socialismu pokračovalo rychlým tempem kupředu.

Naše strana podchytila hnutí čchollima, jež vzešlo z řad pracujících, dále je rozvíjela a přitom energicky prosazovala technickou, kulturní a ideologickou revoluci, což vedlo k dosažení velkých úspěchů v budování socialismu.

Vybudovali jsme spolehlivé samostatné základy našeho národního hospodářství. Vytvořili jsme si vlastní základnu těžkého průmyslu se strojírenstvím jakožto jejím jádrem, rozvíjel se nám rychle i lehký průmysl. Z našeho vesnického hospodářství se stalo spolehlivé socialistické vesnické hospodářství, jež je vybavováno novou technikou.

Ve vědě, školství, zdravotnictví, kultuře i umění jsme všude dosáhli velkých úspěchů. Byl v zásadě vyřešen problém výživy, odívání a bydlení obyvatelstva, jehož hmotná a kulturní životní úroveň se celkově zlepšila.

Bezprostředně po uzavření příměří naši nepřátelé prorokovali, že se severní Korea nepostaví znovu na nohy ani za sto let.

Avšak náš lid pod vedením strany za deset let nejen že na ruinách obnovil hospodářství, ale odstranil i zaostalost a bídu, zděděnou z minulosti, svou vlast přeměnil v socialistický průmyslově-zemědělský stát a ještě krásněji vybudoval naše města a vesnice. To svědčí o vítězství marxisticko-leninské linie naší strany ve věci socialistické revoluce a budování socialismu a dokazuje správnost hospodářské politiky naší strany.

Deset let, jež uplynulo od konce války, bylo desetiletím velkých společenských a hospodářských přeměn a výstavby a zároveň desetiletím, v němž strana dosáhla skvělých vítězství v boji za své organizační a ideové upevnění.

3. a 4. sjezd naší strany připadl na toto období. Tyto sjezdy zaujímají v dějinách naší strany významné místo a sehrály obrovskou úlohu při upevňování strany, prosazování socialistické revoluce a budování socialismu.

V poválečném období se naše strana nejen zocelila vlivem svého boje o socialistickou revoluci a budování socialismu, ale upevnila se i bojem proti všem druhům oportunismu.

Poválečná obnova a výstavba hospodářství v naší zemi probíhala v urputném boji proti neustálým rozbíječským pokusům amerických imperialistů a jejich přísluhovačů a za překonání nevýslovných hospodářských obtíží a nedostatku. Třídní boj se velice přirostřoval zejména v souvislosti s tím, jak socialistická revoluce postupovala nezadržitelně kupředu.

Tyto boje, jež se odehrávaly v naší společnosti, se nutně musily promítnout i do řad strany. V důsledku toho zdvihaly uvnitř strany hlavu ty či ony oportunistické proudy, proti nimž strana rozvíjela energický zápas.

Hlavním bojem, který jsme v poválečné době uvnitř strany vedli na ideologické frontě, byl boj proti sektářství a za posílení jednoty strany, boj proti dogmatismu a za nastolení ideje čučche a boj proti soudobému revizionismu a za uhájení čistoty marxismu-leninismu.

Na jednotě idejí a vůle stranických řad závisí bytí či nebytí marxisticko-leninské strany. Boj za jednotu a semknutost strany byl pro nás otázkou mimořádného významu.

Jelikož naše strana byla založena poměrně nedávno a byla zorganizována na základě spojení komunistických skupin, jež působily rozptýleně v různých krajích, dále jelikož se naše strana po sloučení s Novou demokratickou stranou rychle vyvinula v masovou politickou stranu, bylo složení našich stranických řad nutně značně různorodé. Za takovéto situace strana vždy věnovala maximální pozornost posilování jednoty a semknutosti svých řad. Hájili jsme jednotu strany tak, že jsme rozšiřovali a posilovali řady stranického jádra a vychovávali a sjednocovali všechny členy strany.

Avšak pokaždé, když se naše strana setkávala s obtížemi a zkouškami, vyskytoval se vedle absolutní většiny pevných členů strany, kteří se skrze boj dále zocelovali a sjednocovali v jeden šik, i malý počet lidí nepevných, kteří degenerovali a dali se na cestu odporu proti straně. I v obtížném období Vlastenecké osvobozené války se našli kapitulanti a defetisté i likvidátoři, jimž šlo o rozklad strany; ti všichni se dopustili protistranické frakční činnosti a strana se s nimi musila utkat, aby je porazila.

V obtížném období poválečné obnovy a budování hospodářství začali protistraničtí frakcionáři znovu zvedat hlavu. Zarytí frakcionáři, kteří měli skupinové sváry již od dřívějška v krvi, využili spolu s některými nepevnými elementy složité situace a hodili straně rukavici.

Naše strana zmobilizovala stranické organizace a své členské masy a rozvinula energický ideový boj za odhalení a rozdrcezení spikleneckých pletich protistranických frakcionářů a za vykořenění frakcionářství. Bojovali jsme proti všem zjevům, které narušovaly jednotu strany a od ústředního výboru strany až po stranické buňky jsme usilovali o to, aby v celostranickém měřítku zavládla stranická ideová soustava.

Boj za jednotu a semknutost strany si nelze odmyslet od boje za nastolení čuče. Odmítnutí dogmatismu a nastolení čuče bylo jednou z nejdůležitějších otázek při prosazování stranické ideové soustavy, zajišťování správného stranického vedení a úspěšného provádění veškerého našeho revolučního boje a budovatelské práce.

Naše strana vždy neochvějně hájila obecné principy marxismu-leninismu a zároveň obhajovala tvůrčí stanovisko, odmítající dogmatismus a aplikující marxismus-leninismus v souladu s historickými podmínkami a národními zvláštnostmi naší země. Strana vždy bez ustání posilovala solidaritu a spolupráci s mezinárodními revolučními silami a zároveň obhajovala stanovisko samostatnosti, které spočívá na zásadě, že je třeba vymýtit snahy spoléhat se na jiné, vyvinout ducha spoléhání na vlastní síly a své problémy vždy řešit odpovědně vlastní silou. Čuče v ideologii, suverenita v politice, samostatnost v hospodářství a sebeobrana na poli národní obrany, takové jsou stanovisko a směrnice, kterých se strana trvale drží.

Vlivem složité situace a podmínek naší země a též vinou toho, že marxisticko-leninská vyspělost mnoha našich funkcionářů nebyla valně na výši a že jim scházely zkušenosti z revolučního boje, setkávali jsme se zpočátku v řadách strany dosti často s vlivy dogmatismu. Soustavnou výchovnou prací a ideovým bojem strana postupně dogmatismus překonala.

Avšak někteří zatvrzelí dogmatikové, skrz naskrz prosáklí mentalitou poklonkování před velkými, nadále překáželi straně při důsledném uplatňování správné linie a politiky, čímž poškozovali naši práci. Také frakcionáři, kteří se nám ve straně objevili, byli všichni bez výjimky dogmatiky a nositeli mentality poklonkování před velkými.

Po skončení války dogmatismus těchto lidí dosáhl vrcholu. Nejenže nechtěli vidět realitu vlastní země, ale zabředli do bahna národního nihilismu, kdy nepřihlíželi ani k dějinám a kultuře, ani k revolučním tradicím vlastního lidu a jen hanili všechno domácí, vychvalující všechno, co viděli u druhých. Místo aby pracovali na základě linie a politiky vlastní strany, vzhlíželi jen k druhým, snažili se bezhlavě napodobovat všechno, co dělají, a chtěli se ve všem spoléhat na druhé, nevěřice v síly své vlastní země. Škodlivost dogmatismu a mentality poklonkování před velkými nebylo možno dále tolerovat.

Proto naše strana r. 1955 vytyčila linii rozhodného boje proti dogmatismu a za nastolení čuče ve všech oblastech činnosti a soustavně vedla rozhodný boj za důsledné prosazování této



linie. Před funkcionáři a členy strany strana důsledně odhalila nebezpečnou povahu dogmatických ideových proudů a rozvinula mezi nimi energickou ideovou práci, aby je přiměla důkladně studovat linii a politiku naší strany, jež je tvůrčí aplikací marxismu-leninismu na realitu Koreje, a vždycky se o tuto linii a politiku v práci opírat. Zároveň jsme bojovali za to, aby všichni členové strany a pracující rozhodným způsobem zintenzivnili své poznávání dějin a tradic naší vlasti, stejně jako i naší dnešní skutečnosti, a aby si osvojili návyk řešit všechny problémy v souladu se skutečnou situací v naší vlasti a podle zásady opírání se o vlastní síly.

V souvislosti s tím, jak v mezinárodním komunistickém hnutí začal zvedat hlavu soudobý revizionismus, začali jsme náš boj proti frakcionářství a dogmatismu spojit s bojem proti soudobému revizionismu. Revizionismus se u nás projevil, aby se svezl s mezinárodními revizionistickými tendencemi, a pronikl k nám zvenčí prostřednictvím frakcionářů a dogmatiků.

Soudobí revizionisté, snažící se především šířit iluze o americkém imperialismu, se snažili naší straně a lidu znemožnit jejich rozhodný boj proti americkému imperialismu. Stavěli se rovněž proti socialistické revoluci v naší zemi, tvrdíce, že by byla „předčasná“, vystupovali proti linii naší strany při realizaci socialistické industrializace a zejména ve věci vybudování samostatné národní ekonomiky a nakonec na nás vyvinuli hospodářský nátlak, čímž způsobili budování socialismu v naší vlasti obrovské škody. Cílem soudobých revizionistů bylo konec konců dosáhnout toho, aby naše strana podobně jako oni zradila marxismus-leninismus, zradila revoluci, aby zanechala protiamerického boje a dala se cestou pravicového kapitulantství.

Čelíc manévřům revizionistů, pozdvihla naše strana vysoko revoluční prapor marxismu-leninismu, rozhodně prováděla svou správnou linii a politiku a v řadách strany dále zintenzivnila ideologickou práci, aby odhalila podstatu soudobého revizionismu a uhájila čistotu marxismu-leninismu.

Útoky oportunistů proti naší straně se nejvýrazněji projevily v letech 1956–1957. Tehdy se hrstka protistranických frakcionářů a zatvzelených dogmatiků, kteří se skrývali v naší straně, vzájemně

spojila na revizionistické základně a pod patronací vnějších sil zaútočila na naši stranu. Nejen, že pomlouvali linii a politiku naší strany, ale dopouštěli se i spiklenecké činnosti, jejímž cílem bylo svrhnout vedení naší strany. Američtí imperialisté a jejich přísluhovači zároveň zahájili do té doby nevídanou reakční ofenzívu proti severní polovině naší republiky.

Avšak ti všichni se velice přepočítali. Ani pikle hrstky protistranických živlů, ani tlak žádných cizích sil nemohl otrást naší stranou práce, která vyrostla z hlubokých kořenů protijaponského ozbrojeného boje a zocelila se v namáhavém revolučním boji, která je spojena pokrevním svazkem s lidovými masami a těší se absolutní podpoře a důvěře mas.

Opírajíc se o jednomyslnou podporu svých členů a lidových mas zasadila naše strana reakční ofenzívě nepřitele a útokům nejružnějších oportunistů rozhodný protiúder. Strana rozvinula energický vnitrostranický ideologický boj, aby se vypořádala s oportunismem, a všelidový politický boj proti kontrarevolučním piklům nepřitele a zároveň energicky vyvolala další pracovní úsilí pracujících za nový rozmach socialistického budování. Velkolepý rozmach socialistického budování a hnutí očollima se v naší zemi rozvinulo v průběhu takového celostranického a všelidového politicko-ideologického boje. To vše nám také umožnilo důsledně rozdrtit veškeré útoky vnitřních i vnějších nepřátel. Tak jsme nejen odrazili reakční ofenzívu amerických imperialistů a jejich přísluhovačů, ale vydobyli jsme vítězství i v boji proti frakcionářství, dogmatismu a soudobému revizionismu.

Jestliže je možno říci, že Vlastenecká osvobozená válka byla nejkrutějším střetnutím s agresivními silami imperialismu a domácími reakčními silami v celých dvacetiletých dějinách naší strany, pak poválečný zápas s oportunismem byl nejostřejším bojem proti nepříteli uvnitř komunistického hnutí. Tímto bojem se naše strana dále zocelila a posílila a nabyla v něm četných zkušeností a poučení. Ještě více jsme upevnili naše revoluční pozice a otevřeli jsme širší prostor pro revoluční a budovatelskou práci v naší vlasti.

Naše strana rozhodně skoncovala s frakcionářstvím, které v průběhu dějin tolik poškozovalo komunistické hnutí a dosáhla

ve svých řadách pevné jednoty ideí a vůle. Naše strana odmítla soudobý revizionismus a uhájila svou marxistickou-leninskou revoluční linii, vymýtila dogmatismus a důsledně nastolila ideje čučeche.

Marxisticko-leninská vyspělost našich kádrů a členů se o stupeň zvýšila. Naučili se rozpoznávat veškeré projevy oportunistu v mezinárodním komunistickém hnutí, které jsou v rozporu s marxismem-leninismem, a lépe spojoval všeobecnou pravdu marxismu-leninismu s realitou naší země. Zvýšilo se též národní sebevědomí a socialistické vlastenectví členů strany a pracujících, ještě více se uplatňuje jejich iniciativa a talent.

Autorita strany v očích mas se stala nezvratnou a jednotu strany a lidu se upevnila více než kdy jindy.

To vše se stalo historickým mezníkem ve vývoji naší strany a naší revoluce.

Na základě trvalého upevnění jednoty svých řad a posílení své vedoucí úlohy ve všech oblastech, soustředila naše strana své síly do boje za důsledné uplatňování své masové linie.

Revoluce je prací pro lid a prací lidu samotného. Věrně sloužit lidovým masám, chodit mezi masy, vychovávat je, převychovávat a sjednocovat, čerpat od mas sílu a moudrost, mobilizovat široké masy pro provedení úkolů revoluce, v tom spočívá masová linie, již se naše strana vždy důsledně přidržovala. Rychlý postup budování socialismu si žádal, aby masová linie strany byla uplatňována ještě důsledněji.

Pro realizaci masové linie je na jedné straně třeba neustále zdokonalovat systém a metody stranické práce a na druhé straně neustále zvyšovat politicko-ideové uvědomění mas. Vykonali jsme obrovskou organizační a ideologickou práci, abychom ve straně všestranně zavedli revoluční systém práce, abychom u pracovníků vymýtili byrokratismus a naučili je revolučnímu způsobu práce, jenž se opírá o masy. Zároveň strana dále posílila masovou výchovnou práci, aby všechny pracující vyzbrojila revolučním duchem dělnické třídy. Ze stranické práce jsme učinili práci s lidmi a mezi pracujícími jsme energicky prováděli komunistickou výchovu, jejímž základem byla třídní výchova, kterou

jsme spojovali s výchovou v politice strany a s výchovou v duchu revolučních tradic.

Duch Čchongsanri a metoda Čchongsanri je konkretizací a rozvinutím tradiční revoluční masové linie naší strany v souladu s novými podmínkami při budování socialismu. Základem metody Čchongsanri je zásada, aby vyšší orgány pomáhaly nižším orgánům a vyšší funkcionáři nižším funkcionářům, aby se pracovníci neustále seznamovali se skutečným stavem věcí přímo na pracovištích a místech a na tomto základě pak přijímali správná opatření k řešení problémů, aby při každé práci stavěli politickou práci, práci s lidmi na první místo a plnili revoluční úkoly, mobilizující uvědomělé nadšení a iniciativu mas. Tato metoda je nejen účinnou pracovní metodou, umožňující úspěšně a důkladně plnit bezprostřední revoluční úkoly, ale je zároveň i účinnou výchovnou metodou, jež napomáhá k zvyšování ideově politické a odborné vyspělosti pracovníků a k revolucionizování mas.

Rozšíření metody Čchongsanri přivodilo obrat v práci stranických, státních a hospodářských orgánů a i úroveň řídicí práce jejich pracovníků se značně zvýšila. Metoda Čchongsanri se u mas setkala s příznivou odezvou a výchova a převýchova pracujících se stala záležitostí samotných pracujících, vyvinula se v masové hnutí pracujících za jejich ideologickou převýchovu. Uplatňování masové linie a všeobecné zavádění metody Čchongsanri tak vedlo k dalšímu zvýšení vedoucí úlohy strany, k rychlému rozšiřování a posilování našich revolučních řad a ještě mocněji podnítilo velký rozmach budování socialismu a hnutí čcholli-ma.

Soudruzi! Naše strana vedla lid k ustavení pokrokového socialistického zřízení v severní polovině naší vlasti a k vybudování spolehlivé samostatné národní ekonomiky. To se stalo kapitálem pro šťastný život našeho lidu a pro další rozkvět naší společnosti.

Za situace, kdy jsme tváří v tvář konfrontování s agresivními silami amerického imperialismu, naše strana vždy správně kombinovala budování mírového hospodářství a budování národní obrany. Strana vykonala obrovskou práci pro posílení lidové armády, vyzbrojení všeho lidu a přeměnu celého státu v pevnost,

a tak vytvořila dokonalou připravenost k sebeobraně, jež umožňuje spolehlivě bránit vlast a revoluci před útokem nepřítele.

Naše strana kromě toho v severní polovině naší země vybudovala mohutné revoluční šiky. V řadách strany se sdružuje více než milion šest set tisíc členů a kolem strany je semknut všechen lid. Členové naší strany jsou revolucionáři, kteří vyrostli a zocelili se v boji proti japonskému imperialismu a v boji proti americkému imperialismu, v bojích o demokratickou revoluci a o socialistickou revoluci, právě tak jako při velkém rozmachu budování socialismu a na pochodu v hnutí čchollima, jsou rudými bojovníky naší strany, věrnými straně a revoluci. Náš lid je lidem, jenž zakusil zkoušky revolučního boje, je revolučním lidem, který díky svým zkušenostem z boje na život a na smrt bezmezně věří straně a je naplněn odhodláním kráčet cestou, kterou mu ukazuje strana, aby bezpodmínečně dovršil velké dílo socialismu a komunismu. Naše revoluční šiky, krácející vpřed v pevné jednotě pod vedením naší strany, jsou neporazitelné a jsou rozhodujícím faktorem všech našich vítězství.

Naše revoluční základna je dnes politicky, hospodářsky a vojensky upevněna a naše socialistická vlast se den ze dne těší většímu rozkvětu. Můžeme s jistotou říci, že jsme vytvořili obrovskou sílu, která je schopna v severní polovině naší země vybudovat rozvinutou socialistickou společnost a dosáhnout sjednocení vlasti a vítězství revoluce v měřítku celé naší země. To je hlavní výsledek revolučního díla, jež naše strana, vedouc lid, vykonala v uplynulých dvaceti letech.

#### 4.

Soudruzi!

Naše strana vždycky považuje revoluci a budování v severní polovině republiky za součást korejské revoluce a dívá se na severní polovinu země jako na revoluční základnu pro dovršení věci národního osvobození v celé naší zemi. Zároveň s neustálým prosazováním revoluce a s upevňováním revoluční základny v severní polovině naší vlasti strana neúnavně bojovala, aby podpořila revoluční boj lidu jižní Koreje a dosáhla osvobození jižní Koreje z područí amerického imperialismu a sjednocení vlasti.

Ještě dnes po dvaceti letech, která uplynula od pádu japonského imperialismu, nebyl jihokorejský lid osvobozen ze jha imperialismu a nadále trpí koloniálním a feudálním útlakem a vykořisťováním pod nadvládou amerického imperialismu.

Američtí imperialisté, kteří obsadili jižní Koreu, se v jižní Koreji usadili místo japonských imperialistů jako noví koloniální vládcové. Od první chvíle, kdy pronikli do jižní Koreje, sledovali američtí imperialisté nejen cíl učinit z jižní Koreje svou kolonii, ale též učinit si z ní vojenskou základnu pro rozšíření své nadvlády na celou Koreu a pro agresí na Dálném Východě a v Asii. Veškerá politika, kterou americký imperialismus v uplynulých dvaceti letech v jižní Koreji uplatňoval, vycházela z tohoto jeho cíle.

Nadvláda amerického imperialismu nad jižní Koreou se ve své podstatě nijak neliší od někdejšího panství japonského imperialismu. Jestliže tu nějaký rozdíl je, pak jedině v tom, že japonští imperialisté svého času v Koreji zřídili vládu svého generálního guvernéra, kdežto američtí imperialisté dnes ovládají jižní Koreu vychytralejším neokolonialistickým způsobem, využívajíce k tomu loutkové vlády jakožto svého přísluhovače. Tak zvaná „vláda“ jižní Koreje slouží jako paraván k tomu, aby vojenská okupace amerických imperialistů byla „legalizována“ a aby jejich koloniální panství bylo zamaskováno, hraje úlohu nástroje, který věrně provádí agresivní politiku amerického imperialismu.

Američtí imperialisté se chopili veškeré moci v jižní Koreji a důsledně podřídili jihokorejskou politiku, hospodářství, kulturu a vojenství svým agresivním cílům. Tak se jižní Korea stala úplnou kolonií a vojenskou základnou amerických imperialistů.

Jihokorejská revoluce je protiimperialistickou a protifeudální demokratickou revolucí, jež vyplynula z rozporu mezi agresivními silami amerického imperialismu a s ním spojených statkářů, kompradorské buržoazie a příslušníků reakční byrokracie na jedné straně a jihokorejskými dělníky, rolníky, inteligencí, studenty a mládeží a všemi ostatními vrstvami obyvatelstva jižní Koreje na straně druhé. Jihokorejská revoluce je důležitou součástí celkové korejské revoluce.

Jihokorejský lid, povzbuzovaný velkými úspěchy, jichž lid severní poloviny naší země dosáhl v revoluci a budování v uplynulých dvaceti letech, a inspirovaný jeho mocnou podporou a pomocí, hrdinně bojoval proti americkému imperialismu a jeho přísluhovačům za vítězství jihokorejské revoluce a za sjednocení vlasti.

Jakmile došlo k porážce japonského imperialismu, i v jižní Koreji podobně jako v severní Koreji vybuchly skryté revoluční síly lidových mas jako sopka a rychle vyrostly vlastenecké a demokratické síly. Komunisté vyšli z ilegality a byla zorganizována komunistická strana, která zahájila činnost, ve všech krajích jižní Koreje byly z iniciativy lidu zakládány lidové výbory jakožto mocenské orgány lidu.

Jihokorejský lid nejednou rozvinul velké bojové akce proti politice koloniálního zotročení, prováděné americkými imperialisty, proti politice rozdělení národa, již sledovali jejich přísluhovači, a za provedení demokratických reforem.

Celá řada akcí jihokorejského lidu za záchranu vlasti, jako akce horníků na dole Hwasun ve městě Kwangdžu v srpnu 1946, rolnické povstání na ostrově Haido, zářijová generální stávka jihokorejského dělnictva, říjnové lidové akce odporu, akce pro záchranu vlasti ze dne 7. února 1948, protestní akce ze dne 10. května proti separátním volbám, vojenská vzpoura v Rjosu a další akce zasadily velký úder koloniální politice amerických imperialistů a skvěle se zapsaly do dějin boje korejského lidu za osvobození.

Avšak revoluční boj jihokorejského lidu byl na čas potlačen barbarským terorem amerických imperialistů a jejich přísluhovačů a též vlivem rozbíječské činnosti amerických špiónů a frakcionářů, kteří pronikli do vedení komunistické strany. Boj musil projít těžkými zkouškami. Jihokorejské revoluční síly, které se staly terčem spojeného útoku vnějších i vnitřních nepřátel, utrpěly velké ztráty a v r. 1949 byly organizace strany zcela rozbity.

Ani za velice obtížné situace, kdy ofenzíva reakce byla na postupu a revoluční hnutí vstoupilo do období dočasného odlivu, jihokorejští vlastenci nepřestali bojovat. Jihokorejští komunisté

pokračovali v boji v ilegalitě, překonávající všechny obtíže a strádání.

Hrdinný boj obyvatel města Masanu proti podvodným volbám, provedeným lisynmanovskými úřady 15. března 1960, se stal signálem, že boj jihokorejského lidu za záchranu vlasti vstoupil do nové etapy. Jihokorejský lid dubnovým povstáním smetl lisynmanovskou vládu, jež byla dlouholetým přísluhovačem amerického imperialismu, a zasadil koloniální nadvládě amerického imperialismu opět obrovskou ránu.

Po dubnovém povstání se bojové odhodlání jihokorejských mas v zápase proti americkým imperialistům a jejich přísluhovačům a za sjednocení vlasti na základě suverenity dále zvýšilo.

Vystrašení američtí imperialisté a jejich přísluhovači vyvolali vojenský převrat a chtěli udusit boj jihokorejského lidu za záchranu vlasti fašistickými represemi. Avšak vývoj situace v jižní Koreji ukazuje, že ani vojenské represálie nepříteli rozhodně nedokázaly zastavit boj lidu.

Jihokorejská vlastenecká mládež a studenti spolu s lidem bez ohledu na kruté represálie Pak Čong Hiovy zrádovské kliky hrdinně bojovali proti „jihokorejsko-japonským rozhovorům“ a nadále statečně bojují za anulování „jihokorejsko-japonských dohod“. Akce z 3. června 1964 a opětné demonstrace letošního srpna byly protiimperialistickými a protifašistickými vlasteneckými akcemi proti agresivní politice amerických a japonských imperialistů a za svržení zrádovské kliky.

Američtí imperialisté se dnes všemi prostředky zběsile snaží vyvést své koloniální panství z krize a jejich přísluhovač, Pak Čong Hiova klika, je teď nucena jižní Koreu udržovat permanentně ve stavu obležení.

Američtí imperialisté a jejich přísluhovači vykřikují, že příčinou této krize je „komunistické nebezpečí ze severu“ a snaží se odvést pozornost lidí jiným směrem. Avšak dnes takovéto propagandě již nikdo nevěří a lidé se dovtípili, že krize v jižní Koreji není produktem ničeho jiného než samotného koloniálního panství USA.

Pak Čong Hiova banda se snaží svou vlastizrádnou a protinárodní činnost zakrývat firmou „antikomunismu“ a samy sebe

vydávat za nacionalisty. Avšak tento jejich úskok nemůže mít úspěch a oni nemohou nijak zakrýt skutečnost, že jsou přísluhovači amerického a japonského imperialismu. Protiklad mezi námi a jihokorejskými loutkami není protikladem mezi komunisty a nacionalisty, ale protikladem mezi vlastenci a vlastizrádci.

Američtí imperialisté a jejich přísluhovači nemohou neustále se rozšiřující a silící boj jihokorejského lidu proti USA a za záchranu vlasti zarazit ani žádnými represáliemi, ani žádnou lstí. Fašistický teror amerických imperialistů a jejich přísluhovačů v jižní Koreji vede jen k tomu, že dále vzrůstá uvědomělost a zocelenost jihokorejského lidu a že mohutní revoluční síly, které nakonec koloniální režim amerických imperialistů pohrbí.

Jihokorejský lid stále hlouběji chápe, že dokud trvá koloniální nadvláda amerického imperialismu, nelze výměnou jedněch loutek amerického imperialismu za jiné nic vyřešit a že jen tehdy, když američtí imperialističtí agresori budou vyhnáni, koloniální panství amerického imperialismu bude od základu zlikvidováno a lid uchopí vládu do svých vlastních rukou, bude možno nabyt skutečné svobody a dosáhnout osvobození, bude možno sjednotit vlast. Jihokorejský lid též pochopil, že svobodu a osvobození si musí vybojovat sám, a postupně nabyt důvěry, že jestliže sjednocené lidové masy statečně povstanou k boji, pak jistě mohou zvítězit i nad sebemocnějším nepřítelem. To je nejcennější poučení, které jihokorejský lid v uplynulých dvaceti letech v průběhu svého boje za cenu své krve získal.

Masové akce lidu v jižní Koreji dnes nabývají širšího a organizovaného charakteru. Jihokorejský lid zesiluje svůj boj proti loutkové vládě a proti statkářům, kompradorské buržoazii a reakční byrokracii, přičemž postupně obrací ostří boje proti hlavnímu nepříteli, americkému imperialismu. V průběhu boje vzrůstají řady revolucionářů vyzbrojených marxismem-leninismem a zvyšuje se třídní uvědomění dělníků a rolníků. Jihokorejsťi revolucionáři jdou mezi široké masy, zejména mezi dělníky, rolníky, studenty a mládež, jsou v těsném spojení s masami a v hnutí jihokorejského lidu hrají aktivní úlohu.

Jihokorejsťi revolucionáři zanedlouho rozvinou svou revoluční organizaci ve velkém měřítku a sjednotí nejrůznější vrstvy

lidových mas pod praporem boje proti USA a za záchranu vlasti, takže se stanou mocnou vedoucí silou jihokorejského lidu.

Jihokorejská revoluce má za protivníka po zuby ozbrojeného mohutného nepřítele a je přirozené, že ji čeká mnoho nesnází. Avšak jihokorejsťi revolucionáři překonají všechny zkoušky a budou své řady neustále rozšiřovat a posilovat, takže nakonec vybudují mohutnou revoluční sílu, schopnou rozdrtit kontrarevoluční násilí, a dovedou jihokorejský lid k vítězství v lidově demokratické revoluci proti americkým imperialistickým agresorům a jejich přísluhovačům.

Jihokorejský lid má tradici statečného boje proti cizím agresorům a domácí reakci. Ušlechtilý bojový duch, který jihokorejský lid spolu se všim korejským lidem projevil v době Imdžinské vlastenecké války, v době selské války Kabo, při hnutí 1. března za nezávislost, při pokojné demonstraci 10. června, v studentském hnutí v Kwangdžu a při mnoha dalších vlasteneckých a revolučních akcích, je zapsán zlatým písmem v dějinách naší vlasti. Jihokorejský lid, který má takové slavné bojové tradice a jenž je zocelen v boji proti americkým imperialistům a jejich přísluhovačům a za záchranu vlasti, zcela jistě dosáhne ve svém obtížném revolučním boji velikého vítězství.

Jihokorejský lid není ve svém boji osamocen. V severní polovině země má mocnou revoluční základnu a těší se aktivní podpoře severokorejského lidu. Naše strana a všechen lid severní poloviny naší země vynaloží všechny své síly na podporu revolučního boje jihokorejského lidu a spolu s ním bude rozhodně bojovat za úplné osvobození a nezávislost naší vlasti.

Až jihokorejský lid dobude vítězství v revoluci a uchopí vládu do svých rukou, bude naše vlast společným úsilím socialistických sil v severní polovině republiky a demokratických sil v jižní Koreji sjednocena.

Pevně věříme, že jihokorejsťi revolucionáři a vlastenci budou za energické podpory lidu severní poloviny naší země statečně bojovat a dosáhnou vítězství revoluce v jižní Koreji, takže skvěle splní své historické poslání, které jim připadlo v boji všeho korejského lidu za sjednocení vlasti a za vítězství revoluce v rámci celé země.

## 5.

## Soudruzi!

Revoluční boj Korejské strany práce a korejského lidu se jakožto jeden z článků mezinárodního revolučního hnutí vyvíjí v těsném spojení se společným bojem lidu celého světa za mír a demokracii, za národní nezávislost a socialismus. Naše strana vždy považovala úspěšné provádění revoluce v Koreji za prvořadý internacionální úkol, svěřený korejským komunistům a korejskému lidu, bojovala za její vítězství a vynakládala všechny své síly, aby upevnila internacionální solidaritu s naší revolucí a aby urychlila celkový rozvoj mezinárodního revolučního hnutí.

Důslednou politikou naší strany v oblasti mezinárodních vztahů bylo hájit jednotu socialistického tábora a semknutost mezinárodního komunistického hnutí, rozvíjet vztahy přátelství a spolupráce s novými nezávislými státy Asie, Afriky a Latinské Ameriky, podporovat protiimperialistické národně osvobozenec-ké hnutí národů této oblasti a revoluční hnutí lidu všech zemí a bojovat proti agresí a válečnické politice imperialismu, za světový mír a pokrok lidstva.

Rozhodný boj proti imperialismu v čele s imperialismem americkým je v současné době prvním kritériem, jímž se odlišují revolucionáři a revoluční strany od veškerých oportunistických skupin.

Bez boje proti agresivním silám imperialismu nelze uhájit světový mír ani dosáhnout vítězství v boji za národní osvobození a nezávislost či v boji za demokracii a socialismus. Politika mírového soužití zemí s různým společenským zřízením je jenom jednou stránkou zahraniční politiky socialistických zemí a rozhodně není možno protiimperialistický boj v ní utápět nebo jej kvůli ní oslabovat. Všichni mírumilovní lidé na světě, nemluvě ani o lidu socialistických zemí, musí bojovat proti imperialismu a především proti americkému imperialismu a musí být v tomto boji těsně spojeni.

Naše strana a lid budou nadále rozhodně bojovat proti imperialistickým agresivním silám v čele s americkým imperialismem. Budeme udržovat jednotu se všemi silami, stavějícími se

na odpor americkému imperialismu, budeme podporovat boj lidu všech zemí, které se stavějí proti americkému imperialismu, v protiamerickém boji našeho lidu budeme posilovat solidaritu s mezinárodními revolučními silami a budeme usilovat o získání jejich podpory. Zejména budeme bojovat v ještě těsnější jednotě se všemi protiimperialistickými revolučními silami v Asii za vyhnání agresivních sil amerického imperialismu z jižní poloviny naší vlasti a ze všech oblastí Asie.

Asie, Afrika a Latinská Amerika se dnes stala frontou nejostřejšího protiimperialistického boje. Komunisté a pokrokoví lidé celého světa musí protiimperialistickému a protikoloniálnímu boji lidu Asie, Afriky a Latinské Ameriky přirozeně věnovat hlubokou pozornost a musí tento boj aktivně podporovat.

Korejská strana práce a korejský lid vždy pevně stáli na straně utlačovaných národů, aktivně podporovali jejich osvobozenecký boj a napomáhali mu a ruku v ruce s nimi bojovali proti imperialismu a starému i novému kolonialismu. Solidarita mezi naším lidem a lidem Asie, Afriky a Latinské Ameriky se den ze dne upevňuje a vztahy přátelství a spolupráce mezi naší zemí a zeměmi těchto oblastí se neustále rozvíjejí. To jasně ukazuje správnost zahraniční politiky naší strany, která je věrna společné velké revoluční věci lidu a usiluje o skutečné přátelství, semknutost a vzájemnou spolupráci lidu bojujících zemí.

V protiimperialistickém národně osvobozenec-kém boji je v dnešní době neodkladným úkolem zastavení a zmaření ozbrojeného útoku amerických imperialistů proti Vietnamu a podpora boje vietnamského lidu proti agresí.

Američtí imperialisté dovážejí do jižního Vietnamu mnoho dalších vojáků a zbraní, zintenzivňují válku ještě více, a barbarsky bombardují území Vietnamské demokratické republiky. Projevují nerozvážně zuřivou snahu rozšířit válku nejen do Indočíny, ale i do velké oblasti v Asii. To je výzva socialistickému táboru, výzva lidu všech zemí, které usilují o mír, nezávislost a pokrok.

Vietnamský lid nejen statečně bojuje za úplné osvobození a nezávislost své vlasti, ale prolévá krev i na obranu socialistického tábora, za mír v Asii a ve světě.

Rozhodný odpor proti zločinné agresivní válce amerických imperialistů ve Vietnamu a podpora spravedlivého boje vietnamského lidu je svatou povinností zemí socialistického tábora, všech mírumilovných zemí a jejich lidu na celém světě.

Naše strana a lid považují boj vietnamského lidu za svůj vlastní a vynakládají všechny síly, aby pomohli vietnamskému lidu. Nadále budeme boj hrdinného vietnamského lidu rozhodně podporovat a budeme vždycky bojovat společně s vietnamskými bratry.

Korejská strana práce a korejský lid budou stejně jako v minulosti i nadále usilovat o upevnění solidarity s lidem zemí Asie, Afriky a Latinské Ameriky a budou aktivně podporovat jejich protimperialistický a protikoloniální boj. Naše strana a lid budou udržovat jednotu s lidem všech zemí, které bojují za mír a pokrok, a budou jejich boj podporovat.

Aby bylo možno posilovat mezinárodní revoluční síly a energicky rozvíjet protimperialistický boj lidu, je nezbytně nutné bojovat proti soudobému revizionismu. Největší škodlivost soudobého revizionismu spočívá v tom, že ze strachu před atomovým vydíráním amerického imperialismu kleká před americkým imperialismem na kolena, zřiká se boje proti imperialismu a uzavírá s imperialismem kompromis, šíří iluze o imperialismu a odzbrojuje tím lid, a že brzdí a oslabuje osvobozenecský boj utlačovaných národů a vykořisťovaného lidu. V mezinárodním komunistickém hnutí je dnes revizionismus nadále přirozeně hlavním nebezpečím.

Naše strana bude nadále rozhodně bojovat proti soudobému revizionismu a za uhájení čistoty marxismu-leninismu. Rozhodně odmítáme pravicové kapitulantství a budeme bojovat, třímající ještě výše revoluční prapor marxismu-leninismu, prapor boje proti imperialismu, za národní osvobození a socialismus.

Smyslem odporu komunistů proti revizionismu a všem ostatním druhům pravicového i levicového oportunismu je konec konců snaha o úspěšné provádění revoluce ve vlastní zemi a o rozvoj revolučního hnutí na mezinárodním poli. Vycházejíc ze zájmů revoluce v Koreji a ze zájmů mezinárodního revolučního hnutí, naše strana bojuje na základě samostatného a principiál-

ního stanoviska proti soudobému revizionismu i proti dogmatismu.

Korejská strana práce povede nadále principiální boj za jednotu socialistického tábora a za semknutost mezinárodního komunistického hnutí na základě zásad marxismu-leninismu a proletářského internacionalismu, na základě zásad Deklarace z roku 1957 a Prohlášení z r. 1960. Naše strana bude vždy bojovat za obranu celého socialistického tábora a bude usilovat o upevnění přátelství a jednoty se všemi socialistickými zeměmi a komunistickými a dělnickými stranami.

Jsme komunisté, bojující proti imperialismu, za zájmy revoluce. Bez boje proti imperialismu si jednotu socialistického tábora a semknutost mezinárodního komunistického hnutí nelze představit. Socialistické země a komunistické a dělnické strany musí především podniknout společné akce v boji proti imperialismu a v současné době musí zejména spojit své síly v boji proti agresi amerických imperialistů ve Vietnamu a na pomoc vietnamskému lidu. To povede k posílení mezinárodní protimperialistické fronty, dodá ještě větší sílu bojujícímu vietnamskému lidu a v další perspektivě to otevře cestu k skutečné jednotě a semknutosti našich řad.

Naše strana bude v boji proti imperialismu v čele s imperialismem americkým a na pomoc revolučnímu boji lidu usilovat o rozvíjení společných akcí s bratrskými stranami a bratrskými zeměmi a o posílení naší semknutosti skrze takovéto akce.

Korejská strana práce a korejský lid budou vysoko třítat prapor marxismu-leninismu a proletářského internacionalismu a v jednotě s lidem socialistických zemí, v jednotě s mezinárodní dělnickou třídou, v jednotě s lidem Asie, Afriky a Latinské Ameriky a v jednotě se všemi pokrokovými lidmi na světě budou energicky bojovat za vítězství velké věci míru a demokracie, národní nezávislosti a socialismu.



## 6.

Soudruzí!

Aplikujíc tvůrčím způsobem marxismus-leninismus na podmínky naší vlasti, naše strana správně vedla korejskou revoluci a dovedla náš lid k velkým vítězstvím.

Avšak i kdyby naše vítězství byla sebevětší, nejsou ničím více než základem pro další rozvíjení revoluce a pro dosahování dalších vítězství. Stojíme dnes na cestě revoluce. Zbývá nám ještě ujit dalekou cestu a máme před sebou ještě mnoho práce. Máme před sebou těžký úkol provést národně osvobozenickou demokratickou revoluci v jižní Koreji a dovršit velké dílo socialismu a komunismu v měřítku celé naší země, máme před sebou úkol bojovat spolu s bratrskými marxisticko-leninskými stranami za vítězství komunismu na celém světě. Nesmíme odpočívat na vavřínech, ale musíme neúnavně kráčet k novým vítězstvím a pokračovat v revoluci.

Největším úkolem, který máme v současné době před sebou, je uspišení budování socialismu v severní polovině naší republiky, další upevnění naší revoluční základny, všestranná podpora revolučního boje jihokorejského lidu, další posilování solidarity s mezinárodními revolučními silami a na tomto základě osvobození jižní Koreje z područí amerického imperialismu a sjednocení naší vlasti.

Z toho důvodu je nutno posilovat naši stranu a dále upevňovat naše revoluční šiky a ještě energičtěji postupovat ve veškerém našem revolučním boji a budovatelské práci.

Musíme se učit ze slavných dějin naší strany a přejímat její revoluční tradice, dále obohacovat její bojové zkušenosti a upevňovat a rozvíjet dílo, které strana vybojovala. Musíme hájit jednotu idejí a vůle stranických řad, neustále posilovat spojení mezi stranou a lidem a dále zvyšovat vedoucí úlohu strany.

Nejdůležitější věcí při posilování strany je zajistit, aby členové strany žili zdravým stranickým organizačním životem. Organizační život strany je základní podmínkou, která umožňuje výchovu a sjednocování členů strany, která jim umožňuje bojovat vždy v souladu s jedinou kázní a jedinou vůlí. Budeme musít posilovat

vnitřní život stranických buněk, ještě více rozvíjet demokracii ve vnitrostranickém životě a tak zajistit, aby všem členům strany byla vlastní vysoká stranickost, třídnost a lidovost. Naši členové musí jakožto slavní bojovníci strany práce všichni bez výjimky věrně plnit úkoly, které jim strana svěřuje a vždycky s největší obětavostí bojovat za zájmy strany, dělnické třídy a lidu.

Základem stranické práce je práce s lidmi. Stranické orgány a organizace musí především dále zintenzivnit svou práci s kádry. Kádry je nutno dobře poznávat, neustále je pečlivě vychovávat, a tak spolehlivě budovat jejich řady. Je třeba umísťovat vhodné kádry na vhodná místa a stabilizovat je v nich, zvyšovat jejich úroveň tak, aby všichni pracovníci vzorně plnili úkoly, které jsou jim svěřeny, řídit jejich práci a v práci jim pomáhat. Naše kádry si musí uvědomovat hlubokou důvěru, kterou k nim chová strana a lid, musí vždy smýšlet v souladu s idejemi strany, musí pracovat na základě politiky strany a bojovat za důsledné prosazování této politiky.

Stranické organizace nadále musí věnovat velkou pozornost ideologické práci. Mezi členy strany a v řadách pracujících je nutno zintenzivňovat výuku všeobecných zásad marxismu-leninismu a politiky strany a je nutno dále zintenzivňovat komunistickou výchovu, jejímž základem je výchova třídní, a výchovu v duchu revolučních tradic. Musíme nadále rozhodně bojovat proti soudobému revizionismu, dogmatismu a všem dalším oportunistickým ideovým proudům. Tak musíme zajistit, aby si všichni členové strany a pracující osvojili marxisticko-leninský světový názor a zvýšili své třídní uvědomění, byli spolehlivě vyzbrojeni nenávistí k imperialismu a vykořisťovatelským třídám a idejemi socialistického vlastenectví a proletářského internacionalismu. Je třeba všechny členy naší strany vychovávat v komunistické revolucionáře, dále zvyšovat revolučnost, organizovanost a bojovnost naší dělnické třídy a ještě více revolucionizovat naše rolníky a inteligenci.

Naše strana, vedouc za sebou lid, buduje socialismus. Členové naší strany a pracující se musí stát nejen nezlomnými revolučními bojovníky, ale i schopnými budovateli socialismu, musí být nejen rozhodnými v revolučním boji, ale musí též dobře



ovládat budování hospodářství. Bez hospodářských a technických vědomostí socialismus vybudovat nelze. Stranické organizace musí dále zintenzivnit boj za to, aby členové strany a pracující ovládli ekonomické poznatky a naučili se nové technice. Je třeba aplikovat ekonomickou teorii marxismu-leninismu a pokrokovou vědu a techniku v souladu s podmínkami naší země a dále ji rozvíjet.

Budujeme socialismus v podmínkách rozdělené země a tváří v tvář americkým imperialistům. Američtí imperialisté dnes ještě více řadí všude na světě a zejména v Asii. Na druhé straně neustále vzrůstá revoluční boj jihokorejského lidu a ostrými formami se rozvíjí protiamerický boj lidu v Asii a všude jinde.

Za takovéto situace musíme důsledně uplatňovat neochvějnou směrnicí strany o tom, že musíme maximálně urychlovat budování socialismu a zároveň všestranně posilovat naši obrannou výstavbu. Vždy musíme správně spojovat hospodářskou a brannou výstavbu. Bylo by chybou z obav, že může vypuknout válka, zanedbávat hospodářskou výstavbu a bylo by též chybou soustřeďovat se jen na hospodářskou výstavbu, nepřipravující se na válku. Je třeba předvídat, že američtí imperialisté a jejich přísluhovači mohou rozpoutat válku, a je třeba se proto na tuto eventualitu plně připravovat; zároveň je třeba využívat všech podmínek a možností pro mírové budování a energicky prosazovat budování hospodářství.

Budování socialistického hospodářství je dnes důležitým revolučním úkolem, který máme před sebou. Hospodářská výstavba nejen zvyšuje bohatství státu, společnosti a lidu a upevňuje materiálně-technickou základnu státu, ale vede i k výchově a zocelování lidu prostřednictvím práce. Jen při dobrém budování hospodářství lze zvyšovat blahobyt lidu, dále lid stmelovat a upevňovat a dále rozvíjet a rozšiřovat vítězství, dobyté v revoluci. Jen když budeme neustále zvyšovat naši hospodářskou moc, budeme moci ještě více inspirovat lid v jižní Koreji a ještě energičtěji podporovat jeho revoluční boj.

Navíc musíme vlastními silami krýt vojenské výdaje, jež musíme vynakládat, abychom mohli čelit obrovským silám americké armády, rozmístěné v jižní Koreji, a loutkové armády, je-

jichž stavy američtí imperialisté neustále zvyšují, vydávající ročně stamilióny dolarů. Za těchto okolností můžeme zajistit stabilní životní úroveň lidu a posilovat naši obrannou moc jen tehdy, když budeme ještě více upevňovat základnu našeho samostatného hospodářství.

Musíme nadále energicky kráčet k dosažení velkolepých cílů sedmiletého plánu, které jsou naším bezprostředním úkolem v budování socialistického hospodářství.

Přitom je zdaleka nejdůležitější věcí, abychom nerozptylovali naši investiční výstavbu, ale prováděli ji koncentrovaně a na nejdůležitějších stavbách. Abychom nezmrazovali státní investiční prostředky, musíme započatou investiční výstavbu včas dokončovat a zajišťovat, aby se nám investované prostředky rychle vrátily.

Současně musíme zintenzivňovat technický pokrok ve všech odvětvích národního hospodářství. Naše technická úroveň je dosud nízká, kvalita našich výrobků není příliš vysoká a máme také vysoké výrobní náklady. Musíme energicky bojovat za urychlení technického pokroku, za zvýšení produktivity práce, za šetření materiálem a snižování spotřeby surovin na jednotku výroby. Dále musíme odstranit kolísání ve výrobě a výrobu plně stabilizovat tím, že budeme správně hospodařit se zařízením a dobře provádět technickou přípravu, že budeme v dostatečném množství zajišťovat suroviny a materiál a zdokonalíme hospodářskou administrativu. Musíme tedy vše vyrábět a stavět lépe, laciněji a ve větším množství.

Těanský systém práce je vynikající formou řízení socialistického hospodářství, vytvořenou naší stranou. Všechny naše hospodářské orgány a podniky budou musít důsledně zavést těanský systém, aby se při budování hospodářství všestranně mohla projevit tvůrčí síla a nadání mas a aby bylo možno hospodářství řídit vědeckěji a racionálněji.

Vedle dalšího zvyšování bohatství státu a společnosti je důležité, abychom šetřili a měli v úctě bohatství již vytvořené a abychom v každém ohledu rozumně hospodařili. Do dnešního dne jsme mnoho věcí postavili a učinili jsme naši vlast krásnější a bohatší. To vše je výsledkem potu a krve našeho lidu a je to

cenným kapitálem pro jeho šťastný život. Továrny, podniky, železnice, vagóny, přístavy, lodě, zavodňovací zařízení a školy, nemocnice, kulturní střediska, veřejné budovy a obytné domy, stejně jako zemědělskou půdu, lesy, vodní toky a silnice, to vše i ostatní věci musíme mít v úctě a správně s nimi hospodařit a zajistit, aby účinně sloužily blahobytu našeho lidu.

Spolu s takovýmto urychlováním budování socialismu a dalším upevňováním hospodářské moci státu musíme soustředit větší síly na zvyšování naší obranyschopnosti.

Zdaleka nejdůležitější věcí při zvyšování obranyschopnosti je důsledné provádění politicko-ideologické přípravy pro případ války. Celá naše strana a všichni lidé musí bojovat proti veškeré bezstarostnosti a netečnosti, musí neustále zvyšovat bdělost a udržovat se stále ve stavu mobilizace. Rozhodně se nesmíme nechat ovládnout mírovou náladou a zejména musíme vést silný ideologický boj, aby k nám nepronikly ideové proudy soudobého revizionismu, hlásající strach z války.

Naše kádry a členové strany se musí nejen ideologicky připravovat, ale musí se též učit vojenským znalostem, nezbytným v moderní válce. Vojenská výchova není potřebou jen vojáků, ale i všech kádrů a členů strany. Všechny naše kádry a členové strany musí systematicky studovat naše zkušenosti z protijaponského ozbrojeného boje a z Vlastenecké osvobozené války. Musíme se též učit ze zkušeností revolučních válek jiných zemí a musíme se zejména dobře učit zkušenostem z dnes probíhající osvobozené války vietnamského lidu a z revolučních partyzánských válek v afrických a latinskoamerických zemích.

Zároveň s energickým prováděním politicko-ideologické práce pro případ války musíme posilovat naši lidovou armádu a dělnicko-rolnické rudé oddíly a činit všelidový obranný systém ještě pevnějším jako nedobytnou pevnost. Naš lid musí vždy s puškou v jedné ruce a se srpem nebo kladivem v druhé ruce spolehlivě bránit naši socialistickou vlast a ještě lépe budovat socialismus.

Nepřejeme si válku, ale rozhodně se války nebojíme a jestliže se nepřátelé odváží nás vojensky napadnout, pak se jim statečně postavíme na odpor a útočníky důsledně rozdrtíme.

Naše strana a lid budou své revoluční síly dále politicky, hospodářsky a vojensky upevňovat, budou připraveny na velkou revoluční událost, která v budoucnosti nastane, a zcela jistě dosáhnou vítězství revoluce v rámci celé země. V jednotě se všemi revolučními silami světa budeme ještě energičtěji bojovat proti imperialismu, vedenému imperialismem americkým, a proti kolonialismu i neokolonialismu, proti přísluhovačům imperialismu a reakci a za vítězství komunismu.

Soudruzi! Korejská strana práce dokázala v dvacetiletém praktickém boji správnost svého velkého díla a svou neporazitelnou sílu. Linie a politika naší strany je správná a osvětluje našemu lidu cestu k vítězství.

Naš lid věří straně, je semknut kolem strany a bojuje na cestě, kterou mu ukazuje strana, neleká se ohně ani vody.

Pokud máme zocelené vedení marxisticko-leninské strany a pokud všichni náš lid bojuje, semknut v nerozborné jednotě kolem strany, pak je naše vítězství jisté. Neexistuje žádná síla, která by byla schopna zarazit postup naší strany a našeho lidu vpřed.

Kráčejme statečně vpřed, vysoko třímající prapor strany práce, ještě pevněji semknuti kolem ústředního výboru strany, k novým vítězstvím velké věci marxismu-leninismu!

Ať žije slavná Korejská strana práce!

Ať žije hrdinný korejský lid!

Ať žije neporazitelný prapor marxismu-leninismu!